

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Roman od Viléma Boroše

Císař stádl v téle krev. "Človče, kdo jsi?" zvolal rozčileně, když se poněkud vzpamatoval. "Jsem Jonáš, pravdomluvný, do budoucnosti vidoucí mnich, jež lid pro pravdomlvačnost miluje a pán mne nenávidí a těše se přede mnou."

Vrchní holmistr spěchal splnit rozkaz císařův. Za půl hodiny byla pak císařem Františkem Josefem I. podepsána ona prosbu listina, kterou byli vřelí političtí vědci propuštěni na svobodu a kterou všechna vyšetřování politických státních byla zastavena.

KAPITOLA 5. Revoluze. Na náměstí milánském bylo střešeno po rakouském vojákovi. Radecký, prosulý maršálek, dal zastavět každého desátého obyvatelce toho domu, s jehož okna bylo na vojna střešeno.

Obyvatelstvo milánské se zhržlo, ale veliký vojín, jehož slávu vojenskou blásla veliký pomník, ulitý z dobytých děl, na Malostranském náměstí v Praze, zůstal klidným; ve válece nenil přece zvykem maslit se se zákeřným nepřitelem. U Magenty byla armáda Františka Josefa I., role, potoky jezera čerpalený se krví padlých vojáků rakouských.

Radecký vždy miloval velice svůj lid vojenský, proto byl také od něho takřka zbožňován. Také Maďaři nebývali posud pokojni, honěvský generál Štěpán Tuerer se bouřil. Náklonnost císařovny Alžběty k Maďarům záhy se stala všeobecně známou po celých Uhřech a konejšila nepokojné mysle horkokrevných synů Arpadových.

Alžběta vstoupila do chrámu v kněžské nádehe, s věnečkem z myrty a z pomerančových květů na hlavě, bledá jako čerstvě rozkvetlá lilie. Chvěla se pohnutím a rozčleněním. Když vstoupila do dveří, upadla jí z rukou malá modlitební kniha, vázaná v slonové kosti.

Císař spěchal s úsměvem a rychlíe ke kněžce Albertovi. "Císař!" žasl překvapeně kněz Albert. "A samotně, beze všeho průvodu — co to má být? V ruce jasmínová větvíčka, Helenou mně sličná..."

Alžběta vstoupila do chrámu v kněžské nádehe, s věnečkem z myrty a z pomerančových květů na hlavě, bledá jako čerstvě rozkvetlá lilie. Chvěla se pohnutím a rozčleněním. Když vstoupila do dveří, upadla jí z rukou malá modlitební kniha, vázaná v slonové kosti.

Alžběta vstoupila do chrámu v kněžské nádehe, s věnečkem z myrty a z pomerančových květů na hlavě, bledá jako čerstvě rozkvetlá lilie. Chvěla se pohnutím a rozčleněním. Když vstoupila do dveří, upadla jí z rukou malá modlitební kniha, vázaná v slonové kosti.

KAPITOLA 4. Dvěte žaláře se otvírají. Pod nebesy z purpurového sa metu, vyvívaného zlistem, na parku bohatě ozdobeném květinami a rážovými věnci přijela z Mnichova do Vídně bošaky krásná a pánvušná nevěsta císařova Alžběta.

poohlíže jí do očí, dlouho kochal se v její rozkošné, zarmoucené tváři. "Tvá láska bude mē po cestách provázeti," řekl císař. "Tvá láska způsobí, že zapomenou na všechny útrapy, na všechny zármutky, tvá láska utíká všechny hroty vítězů v mém nitru."

SEVEROVY LEKY. ZALUDEČNÍ HORKA. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.

SEVEROVY LEKY. Severová SILITEL SRDCH. Severovy PRÁŠKY. Severová OLEJ SV. GOTHARDA.